

Povjerenstvo za obranu disertacije

izv. prof. Antun Boris Švaljek, predsjednik

Akademija likovnih umjetnosti na Širokom Brijegu
Sveučilišta u Mostaru

red. prof. Josip Alebić, član (mentor)

Akademija likovnih umjetnosti
Univerziteta u Sarajevu

doc. dr. art. Silva Radić, članica

Akademija likovnih umjetnosti na Širokom Brijegu
Sveučilišta u Mostaru

Disertacija sadrži

187 stranica teksta

99 slika i crteža

80 navoda literature

18 slikovnih priloga

Izvadak iz ocjene Povjerenstva

Disertacija kandidatkinje mr. Dragane Nuić-Vučković originalan je umjetničko-znanstveni rad koji zadovoljava sve postavljene kriterije. Početni cilj disertacije bila je analiza razvoja likovnih izričaja pretpovijesnog slikarstva i tzv. primitivnih kultura koji se zasnivaju na apstrahiranju i nemimetičkom načinu prikazivanja s naglaskom na deformaciju oblika i ekspresiju, kako bi se obradile pojave u modernom slikarstvu. To je bila osnova za realiziranje krajnjeg cilja koji je postignut kroz teorijski i slikarski ciklus razvijan tijekom izrade disertacije.

Obradena tema je uvijek aktualna, a sama disertacija predstavlja originalan umjetnički i teorijski pristup u analizi likovnih izričaja utemeljenih na deformaciji oblika i ekspresiji s regresijom u infantilne prikazivačke načine. Kroz recentni ciklus slikocrteža i digitalnih slika realiziran je vlastiti doprinos temi kao suvremeni stvaralački i kreativni događaj. To naglašava simboličnu vrijednost disertacije jer ona svjedoči ponovnom stvaranju već stvorene slike kao težnje suvremenog čovjeka da kontinuirano i beskrajno crpi svjetove iz samoga sebe i drži ih otvorenima u vremenu i prostoru.

Originalnosti rada dodatno pridonosi izvršena vlastita analiza ekspresivnog likovnog izraza utemeljena na deformaciji oblika i infantilnoj regresiji. Uspostavljen je evidentan teorijski i praktični (slikarski) prilog. Vlastiti je doprinos prepoznatljiv i po pristupu temi, odnosno realizaciji početne hipoteze u teorijskom i u praktičnom dijelu rada. Izgrađen je i razvijen vlastiti ikonički i indeksni sustav znakova kao osobna simbolika u suvremenom slikarstvu. Ona donosi novo značenje koje se nadograđuje na već ranije analizirane i usvojene simboličke vrijednosti, a istovremeno postaje podlogom za nastavak istraživanja u ovome polju što je konkretno istaknuto u završnom poglavlju u smjernicama i preporukama za daljnja teorijska i umjetnička istraživanja.

Na temelju naznačenoga, disertaciju ocjenjujemo izvrsnom ocjenom.

Mr. Dragana Nuić-Vučković rođena je 13. ožujka 1965. godine u Ljubuškom. Osnovnu i srednju školu završila je u Metkoviću. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu diplomirala je 1991. godine na nastavničkom odjelu – smjer slikarstvo, u klasi prof. Eugena Kokota i povijest umjetnosti na Filozofskom fakultetu.

Godine 2010. završila je poslijediplomski studij slikarstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu kod mentora prof. Nusreta Pašića. Magistrirala je s temom *Infantilni likovni izraz i moć nesvjesnog u slikarstvu* kod mentora prof. dr. sc. Sadudina Musabegovića, te stekla zvanje magistricе slikarstva.

Od 1999. godine bila je predavačica na kolegiju metodike, a od 2011. godine docentica je na kolegijima metodike i povijesti umjetnosti na diplomskom studiju na Akademiji likovnih umjetnosti u Širokom Brijegu Sveučilišta u Mostaru.

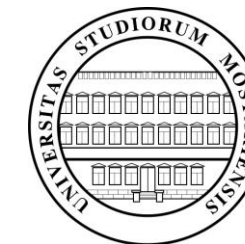
Izlagala je na trideset osam samostalnih i sudjelovala na preko dvije stotine skupnih selektivnih i pozivnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Dobitnica je više strukovnih nagrada za crtež i slikarstvo u Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj i Srbiji. Uvrštena je u kolekciju Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine u Sarajevu. Objavila je nekoliko stručnih članaka u časopisima za umjetnost, kulturu i znanost, te više predgovora u katalozima likovnih izložbi. Članica je ULUBiH-a, HULU-a Split i ULU En Face.

Na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Mostaru od akademske 2012./13. godine započinje izradu doktorske disertacije iz područja umjetnosti, polja likovnih umjetnosti, grane slikarstva, s temom *Deformacija oblika i infantilna regresija u funkciji slikarske ekspresije* pod mentorstvom prof. Josipa Alebića.

Gravitas

Sveučilište u Mostaru AKADEMIJA LIKOVNIH UMJETNOSTI NA ŠIROKOM BRIJEGU

mr. Dragana Nuić-Vučković

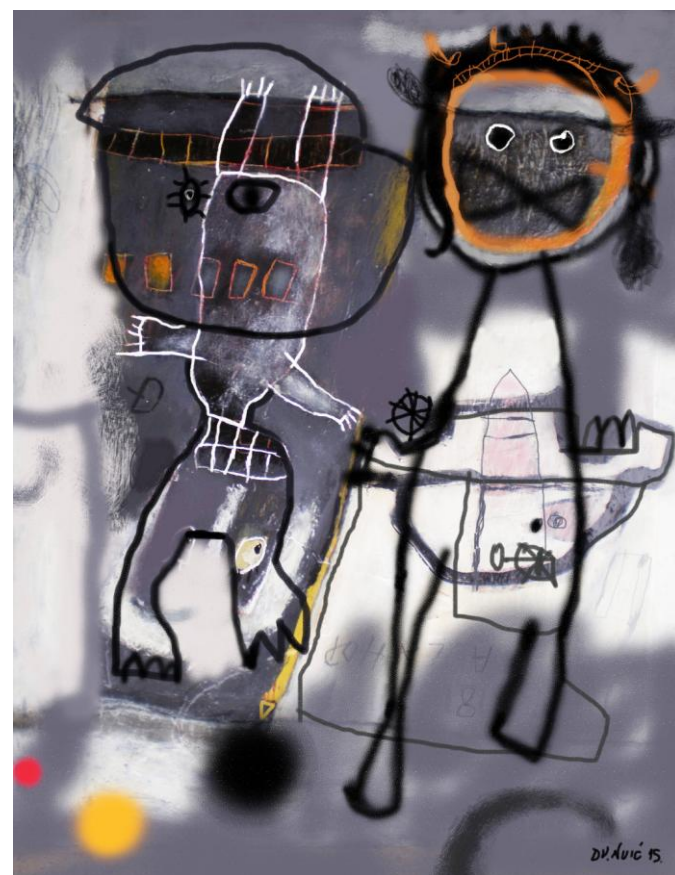
DEFORMACIJA OBLIKA I INFANTILNA REGRESIJA U FUNKCIJI SLIKARSKE EKSPRESIJE

Doktorska izložba

Široki Brijeg, 14.-21. srpnja 2015.

Sažetak: U disertaciji je predstavljen jedan novi pristup k neoponašajućem prikazivanju stvarnosti u slikarstvu, posebno ekspresivnom koje se zasniva na deformaciji oblika i infantilnoj regresiji. Istraživački rad započeo je analizom najranijih prikazivačkih načina kako bi se došlo do slikarskih izričaja u XX. stoljeću. Njihova se ekspresija zasniva na deformaciji i infantilnoj regresiji po uzoru na djela primitivnih kultura i dječjeg likovnog stvaralaštva. Analizirani su i objašnjeni razlozi regresije u infantilne dječje svjetove pojedinih umjetnika i skupina moderne umjetnosti. Time je potvrđeno kako nema jedne nepromjenjive estetike likovnog djela i kako nijedan prikazivački način nije bolji ili lošiji od onoga kojeg nameće jedno društvo ili kultura. Istraživački je rad na kraju disertacije metodom sinteze potkrijepljen vlastitim iskustvom i ekspresivnim likovnim izrazom utemeljenim na deformaciji oblika i infantilnoj regresiji.

Abstract: In this dissertation a new approach is introduced to non-imitating representation of realism in painting, especially the expressive one, which is based on deformation of form and infantile regression. The research was started by analyzing the earliest manners of expressing in order to come to painting expressions of XX century. This expression is based on deformation and infantile regression using works of primitive cultures and infantile art creativity as a model. The reasons of regression of infantile child's worlds of individual artists and groups of modern art were analyzed and explained as well. This is a proof that there is no unchanged aesthetic quality of art work and non-represented method which is better or worse than the one which is imposed by a particular society or culture. This very research work is proved by personal experience, on the end, and with suggestive art expression based on deformation of form and infantile regression.

Dvoje

Myopia

Na cesti

Rumba

Pubertet

Ptica sanjalica

Zemlja ptica

Plavi jahač

Tunga Bunga Blues